

בס"ד. י"א ניסן ה'תשמ"ב, שמונים שנה לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

בלתי מוגה

כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות¹, וידוע דיוק הזהר² בזה [הובא בדרושי רבותינו נשיאינו³] במ"ש כימי לשון רבים, והרי יצי"מ היתה במשך יום אחד, וכן בזכירת יצי"מ כתיב⁴ זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים, למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים, ולמה נאמר כימי לשון רבים. וגם צלה"ב בגוף תוכן הכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, דפירוש הפשוט בזה הוא שהגאולה העתידה לבוא במהרה בימינו ממש ע"י משיח צדקנו תהי' באופן של אראנו נפלאות כמו שהיתה הגאולה דיצי"מ, ואינו מוכן, הרי מבורר בכר"כ פסוקים ומאמרי רז"ל⁵ שדוקא הגאולה העתידה תהי' גאולה שלימה שאין אחרי' גלות משא"כ הגאולה דיצי"מ, הרי שהגאולה העתידה תהי' נעלית הרבה יותר מהגאולה דיצי"מ, שלכן לפי דיעה אחת אין מזכירין יצי"מ לימות המשיח⁶, וגם להדיעה שמזכירין יצי"מ לימות המשיח⁶ צריך על זה לימוד מיוחד, ומהו אומרו כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, שהעילוי דגאולה העתידה היא (רק) מה שגם אז יהי' אראנו נפלאות כמו שהי' ביצי"מ. ויתירה מזו, דמלשון הכתוב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות משמע שהנפלאות שהיו בימי צאתך מארץ מצרים הם ההתחלה והשרש גם על הנפלאות שיהיו בגאולה העתידה, דמזה מוכן שיש מעלה בהגאולה דיצי"מ על גאולה העתידה.

ונקודת הביאור בזה, שבפסוק זה (כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות) יש שני פירושים. פירוש א', שגאולה העתידה תהי' כהגאולה דיצי"מ, שגם אז יהי' אראנו נפלאות כמו שהי' בהגאולה דיצי"מ. ופירוש ב', שהנפלאות שיהיו בגאולה העתידה יהיו נפלאות גם בערך הנפלאות שהיו בימי צאתך מארץ מצרים⁷. והיינו, דהגם שבכללות הנפלאות דגאולה העתידה הן דומות להנפלאות דגאולת מצרים (כפירוש הפשוט), אעפ"כ, יהי' יתרון כהנפלאות דלעתיד, ועד שיהיו נפלאות גם בערך הנפלאות דיצי"מ. וכיאר מעלת הנפלאות דלע"ל על הנפלאות דיצי"מ בלשון הקבלה, הנה ידוע⁸ שביצי"מ הוצרך להוציא את ישראל ממ"ט שערים דלעו"ז. דזהו מה שמיד לאחרי היציאה ממצרים מתחילים ימי ספירת העומר, שבכל יום מימי הספירה יוצאים משער אחד דלעו"ז. וזה (היציאה מהשערים דלעו"ז) הי' ע"י המשכת חמישים שערי בינה. ולכן הוזכר בתורה ענין יצי"מ נ' פעמים כנגד נ' שערי בינה⁹. והנה ידוע שבנ' שערי בינה יש כמה דרגות¹⁰. נ' שערי בינה כמו שנמשכים

(1) מיכה ז, טו. (2) זח"א בהשמטות רסא, ב. ח"ג קעו, א. (3) אוה"ת נ"ך עה"פ ס"ג וס"ז (ע' תפרתפו). ד"ה כימי צאתך תש"ח בתחלתו (סה"מ תש"ח ע' 159). (4) בא יג, ג. ראה טז, ג. (5) ירמ"י טז, יד"טו. ישעי' מג, יח"ט. ברכות יב, סע"ב ואילך. תוד"ה ה"ג ונאמר - פסחים קטז, ב. ובכ"מ, וראה בארוכה ד"ה כי בחפון תש"ח בתחלתו (סה"מ שם ע' 151'152). (6) ברכות שם. (7) ראה גם פע"ח שער חג המצות פ"ז ד"ה מהר"י ז"ל, הובא באוה"ת שם ס"ח. (8) ז"ח ר"פ יתרו. וראה גם תקו"ז תל"ב. (9) פרדס שי"ג (שער השערים) פ"א. וראה גם ניצוצי זהר לז"ח שם (במילואים - קכד, סע"ב ואילך). (10) ראה אוה"ת שם ס"ג.

במלכות, והוא מה שמסטרא דיובלא (בינה) נמשכים במלכות¹¹. ולמעלה יותר, הנ' שערי בינה כמו שהם במקומם, בבינה. ולמעלה יותר, כמו שהם כלולים בשער הנ', בבחינת הכתר (ובכתר גופא - בבחינת עתיק?). וזהו מה שהגילויים דלע"ל יהיו נפלאות גם בערך הנפלאות דיצי"מ, כי נ' שערי בינה שנמשכו ביצי"מ הם השערים דבחינת בינה (וזה גופא, כמו שנמשכים ע"י בחינת המלכות), משא"כ לע"ל יהי המשכת הנ' שערי בינה כמו שהם בכתר¹². ולא עוד אלא שבכתר גופא תהי' אז ההמשכה מבחינת עתיק, ובעתיק גופא מבחינת פנימיות עתיק¹². וכמ"ש במשיח¹³ הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד, דמאד (זה דכתיב גבי משיח) הוא בחינת פנימיות עתיק¹⁴, ובלשון הפע"ח¹⁵, שכל ההמשכות עכשיו הם רק מבחינת חיצוניות עתיק ולע"ל יהי' המשכת וגילוי בחינת פנימיות עתיק. אלא שאעפ"כ מדמה הכתוב הנפלאות שיהיו בגאולה העתידה להנפלאות שהיו ביצי"מ, וכפירוש הפשוט בכתוב שבגאולה העתידה יהי' אראנו נפלאות כמו שהי' בימי צאתך מארץ מצרים, כי גם ביצי"מ היו גילויים הכי נעלים, וכמבואר בהמשך תער"ב¹⁶ בפירוש נגלה עליהם מלך מלכי המלכים הקב"ה בכבודו ובעצמו¹⁷, שבכבודו ובעצמו הם דרגות הכי נעלות. ורק שביצי"מ הי' הגילוי דבחינה זו ע"י ההתלבשות בבחינת מלכות, ופסח ה' על הפתח¹⁸, דפתח הוא בחינת המלכות¹⁹, ולע"ל יהי' זה בגילוי בלי שום לבוש כמ"ש²⁰ ולא יכנף עוד מוריך.

אמנם עפ"ז צלה"ב מ"ש כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, מדוע מדמה הכתוב הנפלאות דגאולה העתידה להנפלאות שהיו בימי צאתך מארץ מצרים. וביותר אינו מוכן²¹ לפי הדיעה שמזכירין יצי"מ גם לימות המשיח, דלכאורה, מכיון שהגילויים דלע"ל יהיו נעלים הרבה יותר מהגילויים שהיו ביצי"מ, למה יזכירו יצי"מ גם אז. וידוע הביאור בזה (כמ"ש בד"ה כימי צאתך לכ"ק מו"ח אדמו"ר²²), דבגאולת מצרים נתחדש כללות ענין הגאולה ונפתח הצינור על כל הגאולות (מהגלויות, שלאחרי גלות מצרים), גם על גאולה העתידה, הגם שתהי' גאולה נעלית יותר. וע"ד הידוע שיצי"מ היתה הכנה למתן תורה, כמ"ש²³ בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה, דהגם שעיקר ענין הגאולה והחירות הי' בשעת מ"ת דוקא, כי מכיון שלפני מ"ת היתה עדיין הגזירה דעליונים לא ירדו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים²⁴, הרי מוכן שעד מ"ת (גם לאחרי יצי"מ) לא היתה עדיין אמיתית הגאולה והחירות דתחתונים, ואעפ"כ, בעת הגאולה דיצי"מ ניתן הכח גם על הגאולה (ביטול הגזירה) שנעשה במ"ת, הנה עד"ו הוא גם בנוגע

11 מק"מ לזח"ב מ, ב. הובא באוה"ת בא ע' רפב. 12 אוה"ת נ"ך שם. 13 ישעי' נב, יג. 14 לקר"ת שה"ש בסופו (נא, סע"ב ואילך). ביאוה"ז וישב כג, א.ב. 15 שער הק"ש פט"ו. וראה גם לקר"ת שם. 16 ח"ב ע' תתקכד. 17 הגש"פ פיסקא ,,ורוציאנו" ופיסקא ,,מצה זו". 18 בא יב, כג. 19 זח"ב לו, סע"א. לקר"ת שה"ש טו, א. ד"ה כימי צאתך תשי"ח פי"א (סה"מ שם ע' 164). ובכ"מ. 20 ישעי' ל, כ. וראה תניא פל"ו (מו, א). ד"ה כי בחפזון הנ"ל שם. 21 רד"ה כימי צאתך הנ"ל. 22 פי"ב (סה"מ שם ע' 164). 23 שמות ג, יב. וראה פרש"י עה"פ. 24 שמ"ר פי"ב, ג. תנחומא וראה טו.

לגאולה העתידה, שבהגאולה דיצי"מ ניתן הכח גם על גאולה העתידה, מכיון שבשעת מ"ת הי' כבר מעין הגילוי דלע"ל²⁵, אלא שבשעת מ"ת הי' הגילוי רק לפי שעה ולע"ל יהי' הגילוי באופן תמידי ונצחי, כי הגילוי אז יהי' לא רק מצד מלמעלה כבשעת מ"ת, אלא גם מצד המטה²⁶, כי הנבראים יהיו אז בתכלית הבריור והזיכור ויהיו כלים לגילוי אלקות, להשיג דעת בוראם כפי כח האדם²⁷, וזה נעשה אתר שלים²⁸ להשראת אור"ס שלמעלה מכח האדם.

וזהו ג"כ מ"ש כימי צאתך מארץ מצרים, ימי לשון רבים, דכל הימים מימי גאולה הראשונה מגלות מצרים עד הגאולה העתידה בב"א הם ימי צאתך מארץ מצרים, כמבואר בהמאמר שם²⁹. והיינו, דמה שביצי"מ נפתח הצינור גם על הגאולה העתידה, הסדר בזה הוא, שבכל יום ויום (מעתי יצי"מ עד גאולה העתידה) נעשה ענין יציאת מצרים באופן נעלה יותר, ועד לתכלית העילוי בזה בגאולה העתידה. והענין הוא, דהנה ארז"ל³⁰ בכל דור דור וכל יום ויום³¹ חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא היום³¹ ממצרים. דבכל יום ויום צריך להיות היציאה ממצרים, ובפרט בשעת ק"ש, כמ"ש כ"ק אדה"ז³² דמה שתיקנו פ' יציאת מצרים בשעת ק"ש דוקא הוא מפני שהן (ק"ש ויצי"מ) דבר אחד ממש, וענין זה (שבק"ש צ"ל העבודה דיצי"מ) הוא גם בק"ש של ערבית, וכמ"ש הרמב"ם³³ דמה שקורין פרשת יציאת גם בק"ש של ערבית, אע"פ שאין מצות יציאת נהגת בלילה, הוא מפני שיש בה זכרון יציאת מצרים. וזהו כימי צאתך מארץ מצרים, ימי לשון רבים, אף שיצי"מ היתה ביום אחד, כי ע"י שמזכירין בכל יום יצי"מ (שהיתה בפעם הראשונה, ביום אחד) הנה עי"ז נעשה ימי צאתך מארץ מצרים ימי לשון רבים, שבכל יום ויום יוצאים ממצרים וגבולים נעלים יותר, און מען שטעלט זיך אוועק במצב של ופרצת למעלה ממדידה והגבלה, ועד שבאים לופרצת בתכלית השלימות בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו דכתיב ב"י³⁴ עלה הפורץ לפניהם. דזהו מה שמשיח הוא בן דוד, וגם הסימן על משיח הוא שהוא הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו כו' ולוחם מלחמות ה'י³⁵, דדוד הוא מבני פרץ³⁶ דכתיב ב"י³⁷ מה פרצת עליך פרץ, פריצת כל הגדרים והמדדות וההגבלות.

והנה סדר זה דגאולה [שמתחיל מיצי"מ כפשוטה, ועד שבאים ע"י העבודה דזכירת יצי"מ בכל יום לגאולה השלימה ע"י יעלה הפורץ לפנינו] יש דוגמתו בכל יום ויום. דהנה בתחלת היום קודם התפלה נמצא האדם במצרים,

(25) תניא שם. (26) המשך תע"ב (ח"ב) ע' תתקלתתקלא. (27) לשון הרמב"ם הל' מלכים בסופן. (28) ראה לקו"ת שה"ש כד, סע"א ואילך. (29) רפ"ב. (30) פסחים קטו, ב (במשנה). (31) הוספת (ביאור) אדה"ז בתניא רפמ"ז. וראה הגש"פ עם לקוטי טעמים וכו' (קה"ת תשל"ט) ע' תלד בשה"ג. (32) בתניא שם (בסוף הפרק). (33) הל' ק"ש פ"א ה"ג. וראה לקמן בשיחה סנ"ח. (34) מיכה ב, יג. אגדת בראשית ספס"ד. וראה גם ב"ר פפ"ה, יד ובפרש"י לשם. (35) רמב"ם הל' מלכים ספ"א. (36) רות ד, יח ואילך. (37) וישב לח, כט.

בהמיצרים והגבולים של הגוף, וכמ"ש³⁸ חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא, אל תקרי במה אלא במה, שבתחלת היום הנשמה היא רק באפו ואינה מתפשטת בהגוף, ולכן הוא נחשב אז כמו במה, שהוא תוקף המיצרים והגבולים דחומריות הגוף. ולכן תחלת העבודה היא בבחינת אתכפיא, שהוא מתגבר על חומריות הגוף ונה"ב ועל הלעו"ז, ועד שפועל שגם הגוף ונה"ב יענו אמן בעל כרחן ויסייעו לעבוד את ה', אבל גם זה הוא רק בדרך אתכפיא³⁹. ועד שאח"כ הוא בא לבחינת אתהפכא, ובוה גופא הוא הולך מן הקל אל הכבד, בתחלה באופן דלבי חלל בקרב⁴⁰, ואח"כ הוא מגיע לואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך בשני יצריך⁴¹, שגם היצה"ר גופא נהפך לטוב, בדוגמת תשובה שלימה (תשובה מאהבה) שזדונות נעשים כזכיות⁴² ועד שנעשים לזכיות ממש. דשני ענינים אלו שבכל יום (אתכפיא ואתהפכא) הם בדוגמת הגאולה דיצי"מ וגאולה העתידה. דביצי"מ כתיב כי ברח העם⁴³, שהרע ה' בתקפו והוצרכו לברוח מהרע⁴⁴, בחינת אתכפיא. ולע"ל יהי' ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ⁴⁵ (דוגמת ולבי חלל בקרבי), ויתירה מזו שגם הרע גופא יהפך לטוב (בדוגמת בכל לבבך בשני יצריך), וכמ"ש⁴⁶ אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד, שגם העמים גופא יהפכו לעבדו ית', ועמדו זרים ורעו צאנכם⁴⁷. ועד"ז יהי' גם בבעלי חיים, והשבתי חי' רעה מן הארץ, משביתן שלא יזיקו⁴⁸, דהגם שגם אז תהי' המציאות דחיות רעות מ"מ לא יזיקו, ולא עוד אלא שיהיו מסייעים ומשמשים לעבדת ה', וכמ"ש⁴⁹ וגר זאב עם כבש גר' וארי' כבקר גר', שיהי' תועלת מהזאב כמו מכבש ומהארי' כמו מבקר, ועד שגם הנחש (פתן, צפעוני⁵⁰) יהי' שמש גדול⁵¹, דלא רק שגם הנחש ישמש לעבדת ה', אלא יתירה מזו, שהשימוש שלו יהי' באופן דגדלות, שמש גדול.

והנה אף שבחינת אתהפכא היא, בכללות, נעלית הרבה יותר מבחינת אתכפיא, אעפ"כ יש גם מעלה בבחינת אתכפיא לגבי בחינת אתהפכא⁵². וכמובן ממ"ש בתניא⁵³ דענין עובד אלקים הוא דוקא כשהוא כופה ומשנה הטבע שלו, ומעלה זו אינה אפילו בצדיק גמור. ועיי' העבודה דאתכפיא דוקא אסתלק יקרא דקוב"ה בכלוהו עלמין⁵⁴, המשכת וגילוי אור שבבחינת רוממות⁵⁵, וכמבואר בארוכה בהמשך דיום ההילולא⁵⁶ משל על זה ממלך בו"ד שבשביל נצחון המלחמה הוא מבזבז את כל אוצרותיו, דבשנים

38) ישעי' ב, כב. ברכות יד, א. וראה המשך תער"ב ח"ב פש"ס. פשצי"א. ד"ה לכה דודי תרפ"ט פ"ג (סה"מ קונטרסים ח"א בא, סע"א ואילך). (39) להעיר מתניא פל"ה (מה, א). (40) תהלים קט, כב. ברכות סא, ב. תניא פ"א (ה, ב). (41) ואתחנן ו, ה. ברכות נד, א (במשנה). ספרי ופרש"י עה"פ. וראה ירושלמי ברכות ספ"ט. (42) יומא פו, ב. (43) בשלח יד, ה. (44) תניא פל"א (מ, ב). (45) זכרי' יג, ב. (46) צפני"ג, ט. (47) ישעי' סא, ה. (48) בחוקותי כו, ב. תו"כ עה"פ (דעת ר"ש). (49) ישעי' יא, רז. הובא בתו"כ שם. (50) ישעי' שם, ח. (51) סנהדרין נט, ב. (52) תו"א ויקהל פט, ג"ד. קיד, ד. (53) פט"ו - הובא בתו"א שם קיד, ד. (54) ראה זח"ב קכח, ב. תניא פכ"ז (לד, א). תו"א ויקהל פט, ד. לקו"ת ר"פ פקודי. חוקת סה, ב. (55) תו"א שם פט, ג. (56) המשך באתי לגני השי"ת פי"א.

כתיקונן הנה לא רק שאינו משתמש בהם לשום דבר אלא שהם כמוסים וחתומים מעין כל רואה, ודוקא בעת המלחמה הנה לא רק שהוא פותח את כל האוצרות, אלא יתירה מזו שהוא מבזבז אותם בלי שום מדידה והגבלה ונותן אותם לאנשי החיל בכדי לנצח את המלחמה. והדוגמא מזה למעלה, שיש בחינת אוצר שכמוס וחתום מעין כל רואה, עין לא ראתה אלקים זולתך⁵⁷, ובכדי לנצח את המלחמה עם היצר, העבודה דאתכפיא, נותנים גם אוצר זה, ובאופן של בזבז, ונתינת האוצר היא לאנשי החיל הפשוטים דוקא, דלהיות שעבודתם היא במס"נ למעלה ממדידת והגבלת השכל לכן גם נתינת האוצר להם היא באופן דבזבז למעלה מכל מדידה והגבלה.

ועפ"ז יובן מה שזכירו יצי"מ גם לע"ל, אף שהגילחים דלע"ל הם נעלים יותר (נפלאות) מהגילויים שהיו ביצי"מ, כי מכיון שהמשכת בחינת האוצר הוא דוקא כשכיל נצחון המלחמה, ולע"ל לא תהי' שום מלחמה עם היצר שהרי ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, לכן, יזכירו יצי"מ גם אז, בכדי שיהי' גם המעלה שבאתכפיא, המשכת בחינת האוצר. וגם המשכה זו תהי' אז בתכלית הגילוי (ככל הענינים דלעתיד), ולא יכנף עוד מוריך.

וזהו כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, שבגאולה העתידה יהיו ב' המעלות, המעלה דאתכפיא, כימי צאתך מארץ מצרים, והמעלה דאתהפכא, אראנו נפלאות. דע"י מעשינו ועבודתינו בזמן הגלות⁵⁸, שכללות העבודה דזמן הגלות היא באופן דמס"נ למעלה ממדוה"ג⁵⁹, שהרי בזמן הגלות ובפרט בעקבתא דמשיחא יש מונעים ומעכבים וריבוי נסיונות, ועד להנסיון דלא יתבייש מפני בני אדם המלעיגים עלי⁶⁰, ואעפ"כ אין מתחשבים עם כל המניעות, ולומדים תורה ומקיימים מצוות בלי כל חשבונות, ועד שאפילו ריקנים שבך מלאים מצוות כרימון⁶¹, דלא רק שהם מקיימים מצוות אלא שהם מלאים מצוות, הנה עי"ז יוצאים מהגלות ברכוש גדול של מצוות ורכוש גדול של תורה [דגם ת"ת היא מצוה, ואדרבא, היא שקולה כנגד כל המצוות⁶²], ומכיון שזה (הרכוש גדול דתומ"צ) מוסיף בהזכו הרי זה מוסיף זירוז גם בהאחישנה⁶³, ובאופן דוארו עם ענני שמיא⁶⁴, שבקרוך ממש תהי' הגאולה האמיתית והשלימה, ובאופן דכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות היינו שיהיו ב' המעלות. דמכיון שהגאולה היא ע"י מעשינו ועבודתינו בזמן הגלות, ובפרט בעקבתא דמשיחא, לכן תהי' כימי צאתך מארץ מצרים, המעלה דאתכפיא, ויחד עם זה יהי' גם אראנו נפלאות, נפלאות גם בערך הנפלאות (אותות ומופתים) שהיו ביצי"מ, כולל גם הנפלאות שהיו בעת קרי"ס, דהגם שבקרי"ס היו גילויים נעלים ביותר, דכאו"א מראה באצבעו ואומר זה א"לי

(57 ישע"י סד, ג. ברכות לד, ב. סנהדרין צט, א. 58) תניא רפ"ז. (59) ראה בארוכה סה"מ עטר"ת ע' תסד. ד"ה אין הקב"ה בא בטרונא תרפ"ה פ"ב ואילך (סה"מ קונטרסים ח"ג ע' קכא ואילך). (60) רמ"א אר"ח ס"א ס"א. שו"ע אדה"ז שם ס"ג. מהדו"ב שם ס"א. (61) חגיגה בסופה. עירובין יט, ב. (62) הלכות ת"ת לאדה"ו פ"ד ס"ב. וש"נ. (63) סנהדרין מח, א. (64) דניאל ז, יג. סנהדרין שם.

ואנוהו⁶⁵, ועד שראתה שפחה על הים מה שלא ראו נביאים⁶⁶, הנה כל זה הי' על הים, מלובש בבחינת מלכות⁶⁷ [ובדוגמת הגילוי דיצי"מ (לפני קי"ס) שהי' על הפתח], וגם הגילוי דקי"ס הי' רק לפי שעה, כי הגילוי אז הי' רק מצד מלמעלה והמטה לא הי' כלי לזה, דבכללות הוא ענין אתכפיא ולא אתהפכא [בדוגמת יצי"מ שהיתה באופן דכי ברח העם]. מכיון שזה לא בא מצד עבודת המטה. אמנם לע"ל יהי' אראנו נפלאות, נפלאות גם בערך הנפלאות שהיו ביצי"מ וקרי"ס, שהגילוי יהי' בלי שום לבוש וגם מצד המטה, ויחד עם זה יהי' גם המעלה דכימי צאתך מארץ מצרים, במהרה כימינו ממש, בביאת משיח צדקנו.

 65 בשלח טו, ב. פרש"י עה"פ. שמו"ר ספכ"ג. 66 מכילתא ופרש"י עה"פ. 67 ד"ה כי בחפזון תש"ח ספ"א. ובכ"מ.